

Da der nu ej heller i Betænkningen eller under Behandlingen i Folketinget er den ringeste Anthydning af, at man vil gaa bort fra Forlangendet om i alt Fald den overvejende Del af Nedsættelserne, og da Folketinget har sluttet Behandlingen af Forslaget om Forhøjelse af Brændevinsafgiften ved en Dagsorden, hvori det blandt andet udtales, at Tinget ikke finder det ønskeligt at foretage en Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding i det Djemed at tilvejebringe hel eller delvis Dækning af den ved den foreslaaede Revision af Toldloven fremkommende Indtægtsnedgang, samt da Folketinget ikke har anvist nogen anden Vej, ad hvilken det vil være muligt at faa Kompensation for de af Tinget forlangte Nedsættelser — finder nærværende Udvalgs Flertal, at Folketinget derved saa tydeligt som muligt har tilkendegivet, at det trods Landstingets vidtskrakte Smødekommun ikke vil gøre noget som helst positivt Skridt til Overenskomst.

I det Folketinget saaledes har forhindret Gennemførelsen af netop det, som Landstinget har erklæret sig villigt til at tiltræde under Forudsætning af samtidig Forhøjelse af Brændevinsafgiften i et til Nedgangen i Toldindtægterne omtrent svarende Omfang, nemlig en flækkelig Nedsættelse af Toldsatserne paa en Række af de brede Lags Forbrugsartikler, saasom Kul, Jærn, Stenolie, Kaffe, Ris, Sago, Salt, Klippfisk, Farver, Glas, Tjære, Terpentin, Porcellæn, Fajance, Manufakturvarer, Papir o. s. v. foreslaar Flertallet (Brun, Gustav Hansen, Holch, P. G. C. Jensen, Holger Petersen, Raben, Reedz-Thott, Stilling, S. C. Sørensen og Tolderlund) at vedtage følgende

Dagsorden:

Da begge Rigsdagens Ting ere enige om, at Statskassen ikke uden Erstatning kan taale en væsentlig Nedgang i Toldindtægterne,

da Folketinget har afflaaet ved en lempelig Forhøjelse af Brændevinsafgiften at give Erstatning for de Nedsættelser paa en Række af de almindeligste Forbrugsartikler, som Landstinget har vedtaget,

og da det under de saaledes foreliggende Omstændigheder ikke kan anses for muligt at gennemføre en Revision af Toldloven,

gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Et Mindretal (P. Jensen-Stengaarden, S. Jensen, Madsen-Mygdal) kan selvfølgelig ikke være med til at standse Arbejdet paa en Reform, hvis Gennemførelse er af saa overordentlig Bigtighed for den store Befolkning, og maa derfor paa det bestemteste tilraade, at der nu, da vi staa umiddelbart foran et Fællesudvalg, gøres et alvorligt Forsøg paa, om det ikke skulde kunne lykkes ved en direkte Forhandling mellem Tingene at naa et Resultat.

At undlade et saadant Forsøg finder Mindretallet uforsvarligt, skønt det maa erkende, at Udgifterne for en lykkelig Overenskomst ifølge de foreliggende Omstændigheder ikke ere særlig gunstige.

Gennem de Toldforhandlinger, der have været førte paa Rigsdagen med forskellige Afbrydelser i de sidste 30 Aar, er der særlig 2 Krav, der have gjort sig gældende med stedse forøget Styrke, nemlig:

1) Nedsættelser i den samlede Forbrugsbeskatning og 2) Nedsættelser i Beskattel-
festtoldsatser.

Medens disse Krav Gang efter Gang have fundet villigt Ore og virksom Støtte i Folketinget, have de samme Krav atter og atter mødt afgjort Modstand i Landstinget.